

บทที่ 8

คำอุปมาเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐในพันธสัญญาใหม่

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารรถ

- เขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “อุปมา”
- อธิบายว่าเหตุใดพระเยซูจึงทรงใช้คำอุปมา
- บอกถึงหลักการของการประกาศข่าวประเสริฐในคำอุปมาซึ่งพระเยซูทรงสอน

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาถึงข่าวนั้นเป็นคำอุปมาอย่างนั้นหลายประการ ตามที่เขาจะสามารถฟังและเข้าใจได้”   มาระโก 4:33

คำนำ

ในบทเรียนที่ผ่านมาคุณได้ศึกษาถึงวิธีการของการประกาศข่าวประเสริฐในพันธสัญญาใหม่ มีคำอุปมาหลายประการในพันธสัญญาใหม่ซึ่งสอนให้รู้มากขึ้นเกี่ยวกับกระบวนการของการประกาศ

คำอุปมาเป็นเรื่องราวซึ่งใช้ตัวอย่างจากธรรมชาติเพื่อแสดงออกถึงความจริงฝ่ายวิญญาณ ความหมายของคำว่า “อุปมา” คือ “วางข้าง ๆ เปรียบเทียบ” ในคำอุปมา พระเยซูทรงเปรียบเทียบตัวอย่างในธรรมชาติกับความจริงฝ่ายวิญญาณ คำอุปมาคือ เรื่องราวของโลกซึ่งมีความหมายฝ่ายสวรรค์

ในบทนี้คุณจะได้ศึกษาเกี่ยวกับคำอุปมาซึ่งสอนหลักการของการประกาศข่าวประเสริฐ

เหตุใดจึงใช้คำอุปมา

ครั้งหนึ่งสาวกได้ถามพระเยซูว่า เหตุใดพระองค์จึงใช้คำอุปมาเพื่อสอนความจริงฝ่ายวิญญาณ

“เหตุไฉนพระองค์ตรัสกับเขาเป็นคำอุปมา” *มัทธิว 13:10*

พระเยซูทรงตอบว่า “ข้อความลับลึกแห่งแผ่นดินสวรรค์ ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้” *มัทธิว 13:11*

สาวกของพระองค์เข้าใจความจริงฝ่ายวิญญาณซึ่งทรงสอนในคำอุปมาเพราะว่าเขามีความคิดฝ่ายวิญญาณ ผู้ที่ปราศจากความคิดฝ่ายวิญญาณได้ยินคำอุปมาแต่ไม่สามารถเข้าใจได้

ความจริงฝ่ายวิญญาณจะเข้าใจได้โดยความคิดฝ่ายวิญญาณ

“แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยวิญญาณ”

1 โครินธ์ 2:14

คนที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณคือ คนที่ได้บังเกิดฝ่ายวิญญาณ คนเหล่านั้นเข้าใจคำอุปมาได้ ส่วนคนที่เป็นฝ่ายเนื้อหนังและมีจิตใจที่บาปไม่สามารถเข้าใจได้

คำอุปมาเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐ

พระเยซูทรงเล่าถึงคำอุปมาหลายประการซึ่งเกี่ยวข้องกับ การประกาศข่าวประเสริฐและอธิบายว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะแพร่ขยายไปทั่วโลกได้อย่างไร จงศึกษาคำอุปมาต่อไปนี้

แกะที่หลงหาย : *มัทธิว 18:12-14 ; ลูคา 15:4-7*

เหรียญที่หายไป : *ลูคา 15:8-10*

บุตรน้อยหลงหาย : ลูกา 15: 11-32

คำอุปมาเหล่านี้เปิดเผยให้เห็นถึงความหวังโยของพระเจ้าที่มีต่อคนที่หลงหายและความเร่งด่วนที่คุณต้องไปตามหาเขา ไม่สำคัญว่าเหตุใดเขาจึงหลงหายไป และเดินออกนอกทางไป เหยี่ยนหายไ้ เนื่องจากขาดความระมัดระวัง บุตรน้อยหลงหายโดยการกบฏของเขาเอง

พระเจ้าไม่สนพระทัยว่าคนหลงหายได้อย่างไร เพียงแต่ขอให้พบเขาเท่านั้น คุณต้องใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อค้นผู้ที่หลงหายในความบาปให้พบ คุณต้องไปยังที่ที่เขาอยู่ ไม่ใช่รอคอยให้เขามาหาคุณ

โต๊ะที่ว่างเปล่าในงานเลี้ยง ลูกา 14:15-23

การประกาศต้องไม่หยุดลงเพราะว่าคนบางคนปฏิเสธที่จะตอบสนองต่อคำเชิญของข่าวประเสริฐ คุณต้องเสาะหาคนที่หิวกระหายฝ่ายวิญญาณและนำเขาไปในงานเลี้ยงฝ่ายวิญญาณซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้

ต้นองุ่นที่ไร้ผล ลูกา 13:6-9

ต้นองุ่นเป็นสัญลักษณ์ของชนชาติอิสราเอล พระเจ้าทรงตั้งอิสราเอลให้เป็นชนชาติที่พระองค์จะเปิดเผยให้โลกรู้ถึงอาณาจักรของพระเจ้า พระเจ้าทรงพยายามที่จะให้ “ต้นไม้” แห่งอิสราเอลบังเกิด “ผล” ท่ามกลางชาติต่างด้าวโดยการบอกเล่าถึงความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าเที่ยงแท้ แต่อิสราเอลยังคงเป็นหมันและไม่เกิดผล

ภายหลังพระเจ้าได้ตั้งคริสตจักรขึ้นเพื่อจุดประสงค์นี้ พระเจ้าทรงเล็งดูผู้เชื่อเพื่อพยายามให้เขาบังเกิดผลเช่นเดียวกับชนชาติอิสราเอล

จุดประสงค์ของพระองค์เป็นเช่นเดิมคือ เราต้องบังเกิด “ผล” ท่ามกลางคนต่างชาติ โดยการบอกกล่าวถึงความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าเที่ยงแท้ พระเจ้าไม่พอพระทัยกับต้นไม้ที่ไม่บังเกิดผล

เงินตะลันต์ มัทธิว 25:4-30; ลูกา 19:11-27

ชายที่เดินทางไกล มาระโก 13:34-37

คนรับใช้ มัทธิว 24:43-51; ลูกา 12:39-46

คนรับใช้ที่เฝ้าระวังอยู่ ลูกา 12:36-38

ทาสที่สัตย์ซื่อ มัทธิว 25:14-30

คำอุปมาเกี่ยวกับ “คนรับใช้” เหล่านี้เน้นถึงความเป็นผู้อารักขาที่ฉลาดของข่าวประเสริฐ ซึ่งต้องมอบหมายแก่ผู้เชื่อ ผู้เชื่อแต่ละคนได้รับ “ตะลันต์” หรือความสามารถพิเศษที่ใช้ในการแพร่ขยายข่าว

ประเสริฐ ไม่ว่าความสามารถของคุณจะมากหรือน้อย คุณต้องใช้สิ่งที่พระเจ้ามอบแก่คุณ เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาสู่โลก ผู้ที่ได้ใช้ความสามารถอย่างเหมาะสมก็จะได้รับบำเหน็จ (ลูคา 16:10-12)

ผู้หว่านพืช มัทธิว 13:3-8; มาระโก 4:3-8; ลูคา 8:5-8

ข่าวประเสริฐถูกแพร่ออกไปโดยการหว่านเมล็ดแห่งพระวจนะของพระเจ้า ถ้าปราศจากพระวจนะแล้ว ย่อมจะไม่มี การเพิ่มพูนเกิดขึ้นได้ ผลที่เกิดขึ้นอยู่กับชีวิตที่มีอยู่ในเมล็ดนั่นเอง (คือพระวจนะของพระเจ้า) และการตอบสนองของพื้นดิน (การตอบสนองของคนต่อพระวจนะของพระเจ้า) จะมีการตอบสนองหลายประการต่อการหว่านพระวจนะ

คุณมีความรับผิดชอบในการหว่าน ขณะที่คุณหว่านเมล็ดแห่งพระวจนะของพระเจ้า ดินบางแห่งก็พร้อมและยอมให้เก็บเกี่ยว ดินบางแห่งไม่ตอบสนองและยอมให้เก็บเกี่ยวเพียงเล็กน้อย

แม้กระทั่งพระเยซูก็ทรงเผชิญกับดินที่ไม่ตอบสนองในงานรับใช้ของพระองค์ในโลกนี้

“พระองค์จะกระทำการมหัศจรรย์ที่นั่นไม่ได้ เว้นแต่ได้วางพระหัตถ์ถูกต้องคนเจ็บบางคนให้หายโรค พระองค์ก็ประหลาดพระทัยเพราะเขาไม่มีความเชื่อ.....” มาระโก 6:5-6

ข้าวละมานและข้าวสาลี มัทธิว 13:24-30

ขณะที่คุณประกาศข่าวประเสริฐและผู้เชื่อใหม่ถูกเพิ่มเข้าไปในคริสตจักร ชาตานจะพยายามทำลายกระบวนการนี้เสีย มันจะหว่านคนที่เรียกว่า “วัชพืช” ลงท่ามกลางเมล็ดที่ดีแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

คนบางคนที่ยอมรับตนเป็นผู้เชื่อและเข้ามาสู่คริสตจักรโดยการประกาศข่าวประเสริฐนั้นไม่มีความจริงใจ เขาเป็น “วัชพืช” ซึ่งชาตานหว่านลงไว้

พระเยซูไม่ต้องการให้คุณใช้เวลาและความพยายามในการที่จะแยกวัชพืชออกจากข้าวสาลี จงหว่านเมล็ดและประกาศต่อไป เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา วัชพืชจะถูกแยกออกในการเก็บเกี่ยว

อวนหาปลา มัทธิว 13:47-50

พระเยซูทรงเปรียบเทียบการประกาศกับอวนใหญ่ที่ถูกโยนลงในทะเล ปลาทุกชนิดเข้ามาในอวนและลากอวนเข้ามายังฝั่ง ปลาดีถูกแยกออกจากปลาไม่ดี

แผ่นดินของพระเจ้าจะนำคนทั้งชายและหญิงเข้ามาจากชาติต่างๆ คนมากมายจะเข้ามา บางคนมีความจริงใจในการเป็นคริสเตียน บางคนไม่มีความจริงใจ ในการพิพากษาครั้งสุดท้าย เมื่อพระเจ้าทรงดึงอวนกลับขึ้นบก “ปลา” ที่ดีและที่เลวจะถูกแยกออกจากกัน คุณไม่มีหน้าที่จะแยกปลา พระเจ้าทรงเรียกคุณให้ตกปลาเท่านั้น

เมล็ดพันธุ์ผักกาด (มัทธิว 13:31-32; มาระโก 4:31-32; ลูกา 13:19)

แผ่นดินของพระเจ้าจะเพิ่มพูนขึ้นเหมือนเมล็ดพันธุ์ผักกาด เมล็ดพันธุ์นี้เล็กมากในระยะแรก แต่เมื่อเติบโตขึ้นจะมีขนาดใหญ่มาก

แผ่นดินของพระเจ้าบนโลกนี้ระยะต้นมีขนาดเล็ก เมื่อพระเยซูเสด็จกลับคืนสู่สวรรคตภายหลังงานรับใช้ของพระองค์บนโลก พระองค์ทรงทิ้งคนกลุ่มเล็กๆ ซึ่งเป็นสาวกให้เผยแผ่ข่าวประเสริฐ ผู้เชื่อกลุ่มเล็กๆนี้ได้เพิ่มพูนขึ้นเป็นสาวกจำนวนมากจนเป็นพันเป็นหมื่นคนในชาติต่างๆ

เชื้อขนมปัง (มัทธิว 13:33; ลูกา 13:21)

เหมือนกับเชื้อในก้อนขนมปัง ข่าวประเสริฐจะแพร่ออกไปทั่วโลก ฤทธิ์อำนาจของแผ่นดินสวรรคตไม่ได้อยู่ภายนอก แต่อยู่ภายในเหมือนกับเชื้อในขนมปังซึ่งแพร่กระจายภายในก้อนขนมปัง

แขนงองุ่นและกิ่ง (ยอห์น 15-16)

คำอุปมานี้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซู ตัวเราและกระบวนการประกาศข่าวประเสริฐ พระองค์ทรงเป็นแขนงองุ่นในฝ่ายวิญญาณและเราเป็นกิ่ง เราจะออกผลไม่ได้โดยลำพัง เราจะเกิดผลได้ต่อเมื่อเราติดสนิทกับชีวิตที่ไหลหลังจากออกจากแขนงคือ พระเยซู

พระเยซูทรงต้องการที่จะพรวนชีวิตของคุณในทุกด้านที่ไม่เกิดผลเพื่อที่คุณจะเกิดผลฝ่ายวิญญาณซึ่งจะคงอยู่ได้

การเก็บเกี่ยว (มัทธิว 9:37-38; ลูกา 10:2)

ในคำอุปมานี้ ทุ่งนาคือโลกนี้ การเก็บเกี่ยวคือคนชายหญิงจำนวนมากซึ่งพร้อมที่จะตอบสนองต่อข้อความแห่งข่าวประเสริฐ การเก็บเกี่ยวครั้งใหญ่กำลังรอคอยคนงานฝ่ายวิญญาณของพระเจ้า

หลักการอื่นๆ ของการประกาศข่าวประเสริฐ

พระเยซูทรงสอนหลักการอื่นๆ ของการประกาศข่าวประเสริฐด้วยข้อความสั้นๆ ว่า

ความสว่างของโลก มัทธิว 5:14-16; ลูกา 8:16

ข่าวประเสริฐจะแพร่ออกไปในขณะที่ผู้เชื่อปรากฏเป็นดังดวงสว่างต่างๆ จากเมืองที่ตั้งอยู่บนที่สูง ซึ่งจะเห็นได้จากที่ไกล เราต้องนำความสว่างดวงนั้นของโลก (พระเยซู) ไปยังโลกที่เต็มไปด้วยความมืดฝ่ายวิญญาณ

เกลือแห่งแผ่นดินโลก ลูกา 14:34

ในสมัยพระคัมภีร์ มีการใช้เกลือเข้าไปในเนื้อเพื่อรักษาเนื้อไม่ให้เน่า ผู้เชื่อเป็นดัง “เกลือ” ที่ถูกนำไปในโลกพร้อมด้วยข้อความของการรักษาไม่ให้เน่า (คือความรอดจากบาปนั่นเอง) ซึ่งจะรักษาเขาจากการ “เน่าเปื่อย” (ความตายฝ่ายวิญญาณ) แห่งบาป

ทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ มัทธิว 6:19-21; ลูกา 12:15

ผู้เชื่อไม่ห่วงใยทรัพย์สินสมบัติของโลก ขณะที่เราบอกเล่าข่าวประเสริฐ เรากำลังสะสมทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์

ประตูกว้าง มัทธิว 7:14

คุณไม่สามารถตัดสินว่าทางใดถูกโดยดูแต่จำนวนเท่านั้น หนทางไปสู่สวรรค์จะนำคนมากมายไปในขณะที่ทางไปสู่ชีวิตนิรันดร์นั้นมีน้อยคนพบ

กิจการมากมาย มัทธิว 7:22

บางคนทำการอัศจรรย์หลายอย่าง แต่การทำงานที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้หมายความว่า คนที่ทำนั้นได้ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ งานของพระเจ้าต้องทำโดยคนของพระองค์ด้วยวิธีการของพระองค์

จำนวนเล็กน้อยกลายเป็นจำนวนมาก มัทธิว 10:42; มัทธิว 14:15-21

ทุกสิ่งที่เรากระทำในนามของพระเยซูแม้ว่าจะเป็นจำนวนเล็กน้อยก็เกิดผลได้ การอัศจรรย์ที่เห็นในก้อนขนมปังและปลาที่พระเยซูทรงแจกนั้นแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเพิ่มพูนและทรงใช้จำนวนเล็กน้อยที่เราให้แก่อื่น สิ่งนี้เป็นความจริงเกี่ยวกับความพยายามเพียงเล็กน้อยในการประกาศ

ต้องเปลี่ยนแปลงจึงจะเติบโต มาระโก 2:21-22; 7:13

การที่เราจะเจริญเติบโตได้นั้นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงก่อน คุณจะนำเอาสิ่งใหม่มาใส่ในภาชนะแห่งประเพณีและวิถีชีวิตเก่าที่บาปไม่ได้ อำนาจของข่าวประเสริฐถูกปิดกั้นโดยคนที่ยึดติดกับประเพณีและปฏิเสธร้ายไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง

ได้รับโดยการสูญเสีย มาระโก 8:34-37; 10:29-30

ได้โดยการให้ ลูกา 6:38

หลักการของโลกสอนว่าคุณจะได้รับโดยการกอบโกยเอามากขึ้นมากขึ้น

พระเยซูทรงสอนว่า คุณจะได้รับทุกสิ่งทุกอย่างเมื่อคุณยอมสูญเสียทุกสิ่ง สิ่งที่คุณเหมือนว่าจะสูญเสียไปในโลกฝ่ายธรรมชาตินั้นจะได้รับในโลกฝ่ายวิญญาณ ขณะที่คุณถวายตัวคุณเองต่องานการประกาศข่าวประเสริฐของโลก คุณจะได้รับบำเหน็จชั่วนิรันดร์

ความตายนำชีวิตมาให้ ยอห์น 12:24

การที่จะเป็นสาวกที่เกิดผลนั้น คุณต้องตายต่อความปรารถนาด้านเนื้อหนังของคุณ คุณต้อง “ตาย” ต่อบาปและละทิ้งวิถีของคุณเองเพื่อที่จะติดตามพระเยซูในการเก็บเกี่ยวในทุ่งนาฝ่ายวิญญาณของโลก

สรุป

ในด้านเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐ คำสอนของพระเยซูเปิดเผยให้รู้ว่าพระองค์ไม่ทรงพอพระทัยกับสิ่งต่อไปนี้

- ตกปลาโดยไม่จับปลา
- ไต่ที่ว่างเปล่าในงานเลี้ยง
- หว่านโดยไม่ได้เก็บเกี่ยว
- ต้นไม้ที่ไม่เกิดผล
- แกะหลงหายที่ไม่ได้ถูกนำกลับมาสู่คอก
- เหยี่ยวที่หายไปและหาไม่พบ
- บุตรที่หลงหายแต่ไม่กลับคืนมา
- คนรับใช้ที่ไม่ได้เกิดผล
- พื้นดินฝ่ายวิญญาณที่ไม่ได้ตอบสนอง
- ทุ่งนาที่เหลืองอร่ามแล้วไม่มีผู้ใดเก็บเกี่ยว

พระบิดาของเราผู้ซึ่งไม่ปรารถนาจะให้ใครสักคนเดียวพินาศไป ทรงสมพระทัยใน ผล ที่เกิดจากการประกาศข่าวประเสริฐ

“อย่างนั้นแหละ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่งพินาศไปเลย” มัทธิว 18:14

“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดเช่นนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายมาช้านาน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่” 2 เปโตร 3:9

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 8

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....

2. จงให้คำจำกัดความของคำว่า “อุปมา”

.....
.....

3. เหตุใดพระเยซูทรงใช้คำอุปมาเพื่อสอนสาวกของพระองค์

.....
.....
.....

4. จงอธิบายอย่างสั้นๆถึงหลักการของการประกาศข่าวประเสริฐที่สอนไว้ในคำอุปมาต่อไปนี้

1. ใต้ว่างในงานเลี้ยง .....
2. แกะ เหยี่ยวและบุตรหลงหาย .....
3. อุปมาเรื่องคนรับใช้ .....
4. ผู้หว่านพืช .....
5. ข้าวละมานและข้าวสาลี .....
6. อวนหาปลา .....
7. เมล็ดพันธุ์ผักกาด .....
8. เชื้อขนมปัง .....
9. แขนงองุ่นและกิ่ง .....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 8

1. “พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาถึงชาวนั้นเป็นคำอุปมาอย่างนั้นหลายประการ ตามที่เขาจะสามารถฟังและเข้าใจได้” มาระโก 4:33
2. คำอุปมา คือ เรื่องราวซึ่งใช้ตัวอย่างจากธรรมชาติเพื่อแสดงความจริงฝ่ายวิญญาณ ความหมายแท้จริงของคำว่า “อุปมา” คือ “วางข้าง เปรียบเทียบ”
ในคำอุปมาต่างๆ พระเยซูทรงใช้ตัวอย่างในธรรมชาติและนำมาเปรียบเทียบกับความจริงฝ่ายวิญญาณ คำอุปมา คือ เรื่องราวฝ่ายโลกแต่มีความหมายฝ่ายสวรรค์ หน้า 75
3. สาวกมีความเข้าใจถึงความจริงฝ่ายวิญญาณซึ่งสอนในคำอุปมาเพราะว่าเขามีความคิดฝ่ายวิญญาณ ผู้ที่ไม่มีความคิดฝ่ายวิญญาณ ได้ยินคำอุปมาและไม่สามารถเข้าใจได้ หน้า 76
4. ดูคำบรรยายเรื่องคำอุปมาในหน้า 76-78

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

1. จงศึกษาต่อไปถึงหลักการของการประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งเปิดเผยให้เห็นคำอุปมาในพันธสัญญาใหม่ จงใช้ข้ออ้างอิงที่ให้ในบทเรียนนี้เพื่อศึกษาคำอุปมาแต่ละเรื่องของพระเยซูให้ละเอียดยิ่งขึ้น คุณสามารถค้นพบหลักการของการประกาศข่าวประเสริฐเพิ่มเติมหรือไม่
2. จงตรวจสอบชีวิตของคุณเองในแง่ของคำสอนเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐซึ่งบอกไว้ในคำอุปมาเหล่านี้
  - คุณกำลังตกปลาโดยไม่ได้จับหรือไม่
  - คุณกำลังหว่านโดยไม่ได้เก็บเกี่ยวหรือไม่
  - คุณเป็นเหมือนต้นไม้ที่ไม่เกิดผลหรือไม่
  - คุณกำลังเสาะหา “แกะที่หลงหาย” หรือไม่
  - คุณเป็นคนรับใช้ที่นำเอาสิ่งที่นายฝากไว้ไปเกิดผลหรือไม่
  - พื้นดินที่คุณกำลังทำงานอยู่มีการตอบสนองหรือไม่
  - คุณกำลังทำส่วนของคุณในการเก็บเกี่ยวทุ่งนาฝ่ายวิญญาณในชุมชนของคุณเอง ในประเทศชาติของคุณ และในโลกหรือไม่